

رویدادهای جهان،

در برگیرندهء تحلیلهای، گزارشها و اخبار،
از گوشه های جهان ما!

منبع: نشریهء مانیفست؛

أرگان نشراتی حزب کمونیست جدید هالند

برگردان و تلخیص: طارق پیکار

سخن کوتاه:

رفقا، دوستان و همزمان!

نشریهء مانیفست، *MANIFEST* آرگان نشراتی حزب کمونیست جدید هالند، در هر دو هفته یکبار به نشر میرسد و انعکاس دهندهء انکشافها و تحولات جنبش چپ جهانی و بازتابدهندهء داغترین حوادث و جریانها در اطراف و اکناف جهان میباشد.

گرداننده گان آن به تاسی از پالیسی روشن نشراتی نشریهء مذکور، آشفته گیهای دوران ما را در تحلیلهای واقعینانهء شان به دست نشر میسپارند.

اینک، به منظور آگاهی بیشتر رفقا، دوستان و همزمان گرامی، به نشر مطالب مهم و جالب که عمداً از محراق توجه رسانه های وابسته به اردوگاه سرمایه و سایر منابع غیرانقلابی در جهان پُراشوب ما به دور میمانند، میپردازیم.

مطالب این بار: ۲۰۰۷-۰۲-۱۱،

جنگ و معامله های اقتصادی- تجاری،

۱- جنگ در عراق منبع اقتصادی- تجاری با ارزشی برای دهها شرکت تجارتی امریکایی به شمار می آید؛ به خصوص برای آن عده از شرکتهایی که سهمهای شان در فراهم آوری جنگ افزارها بعد از «مارچ سال ۲۰۰۳م.» ارتقا یافته است.

با وجود هوشدارهای مکرر سازمان ملل متحد، مبنی بر تشدید بحران همه جانبه در عراق و زنده گی عراقیها، از آغاز حمله و اشغال آن کشور تا به حال، شرکتهای مهم تولیدکننده جنگ افزارها برای پنتاگون مانند: «لوکید مارتین *Lockheed Martin*، جنرال دینامیک *General Dynamic* و نوردروپ جرؤممن *Northrop Grumman*» به طور بیسابقه عواید داشته و بهره برده اند.

به اساس گزارشی که ادراه محاسبه های اقتصادی- تجاری امریکایی نشر کرده، سهم فابریکه های سلاح سازی «جنرال دینامیک»- «یکصد و هفتاد درصد»؛ از «لوکید مارتین» بزرگترین شرکت تولید کننده لوازم امور جنگی- دفاعی جهان- «صد درصد» و از «نوردروپ جرؤممن»- «شصت درصد» ازدیاد کسب نموده است.

یکی از عوامل رشد و انکشاف سریع اقتصادی- تجاری شرکتهای مذکور را، توسعه و انکشاف بودجه نظامی- دفاعی ایالات متحده امریکا از همان آوان به قدرت رسیدن «جورج بوش» در {سال «۲۰۰۱م.»- (از ۳۰۰ میلیارد دالر- تا ۴۵۵ میلیارد دالر) تا به حال} تشکیل میدهد.

باید تذکر داد که در رقم یادشده بالا، توسعه و انکشافی را که بودجه های وزارت امور امنیت داخلی امریکا و مصارف جنگی در افغانستان و عراق در بر داشته، شامل نمیباشند. منبع: *Granma, 29- 01- 07*

<<<http://www.granma.cubaweb.cu/english/news/art 104.html>>>.

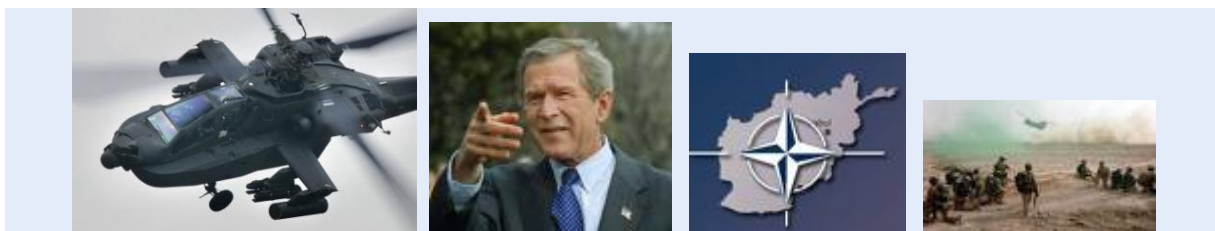
۲- جورج بوش، برای ادامه جنگها در افغانستان و عراق «۲۴۵ میلیارد دالر» اضافی تقاضا دارد.

آژانس خبرسانی «آ. ان. اس. آ.» «*A. N. S. A.*» به تاریخ «۱۰۳ / فبروری ۲۰۰۷م.» اعلان کرد، که حکومت بوش، جهت ارتقای بنیه مالی جنگی و ادامه عملیات جنگی در افغانستان و عراق- برای سال «۲۰۰۷م.»، پیشنهاد منظوری «صد میلیارد دالر» اضافی را به کانگرس آن کشور ارایه نموده است. هم چنان، پلان دارد، تا مبلغ «یکصد

و چهل پنج میلیارد دالر» دیگر را برای تداوم امر فوق در جریان سال «۲۰۰۸م.» درخواست نماید.

به نظر منابع مسؤول قصر سفید، که از جانب وسایل اطلاعات جمعی در ایالات متحدهء امریکا منتشر گردیده، جورج بوش - تقاضاهای ذکرشدهء بالا را به تاریخ «۰۵/ فبروری سال جاری» به طور رسمی حین ارایهء پلان انکشافی حکومتش برای سال آتی مالی که در ماه اکتوبر سال گذشته آغاز گردید، در کانگرس آن کشور پیشنهاد کرده است.

در صورتی که کانگرس به پرداخت «صد میلیارد دالر» اضافی پیشنهاد شده توافق نماید، این رقم - رقم «یکصد و هفتاد میلیارد دالر» موجود را برای استمرار جنگها در افغانستان و عراق در طی سال «۲۰۰۷م.» ارتقا خواهد داد. منبع: [GRANMA, 03- 01- 2007](#).

امریکا و کوماندوهای نظامی خاص برای افریقا،

در پروژهء جدید انکشافی «نظامی - دفاعی» ایالات متحدهء امریکا، که برای سال «۲۰۰۸م» در نظر است، ایجاد مرکز خاصی به نام «افریکوم» (*AFRICOM*)، مطرح بوده، که در آن «کوماندوهای امریکایی» برای انجام عملیات و فعالیتهای نظامی در قارهء افریقا تعلیم و تربیهء نظامی میبینند.

اقدام مذکور نمایانگر اشتیاق روز افزون واشنگتن جهت دستیابی و تسلط نظامی - اقتصادی بر افریقا میباشد

امریکا، کشورهای افریقایی را به مثابه عرضه کننده گان مواد و منابع خام طبیعی
میپندارد. (IPS, 02- 01- 2007)

افغانستان: ناتو، اعزام قوای بیشتر و . . .

ناتو میخواهد همانند "جورج بوش" رییس جمهور امریکا، در سال جاری تعداد پرسونل و نظامیان خود را همراه با افزونی در تخصیص پولی برای انجام فعالیتهای مورد نظرشان در افغانستان بیشتر سازد.

به گفته قوماندان قوتهای مستقر ناتو در افغانستان (ایساف) - "جنرال داوید ریچاردس": «به احتمال قوی، سالی که در پیشروی است، از نظر امنیتی خطرناکتر از سال گذشته خواهد بود؛ بناً ایجاب مینماید تا تدابیر لازم و اضافی اتخاذ شود.»

موصوف می افزاید، که جهت آوردن ثبات و تأمین شرایط امنیتی کار و تلاش ناکافی صورت گرفته است.

از دیدگاه او، حکومت موجود افغانستان هنوز درک نکرده که جنگ جاری تا چی اندازه مهم و خطرناک است. (Orange, 22- 01 2007)

مطلب این بار: ۲۰۰۷-۰۲-۰۴

فلیپین: فقرای شهرها و . . .

فقرای بی سرپناه، که در شهرهای متعدد کشور فلیپین میزینند، به یکی از بخشهای اجتماعی فراموش شده یی که از داشتن حقوق و امتیازهای اجتماعی - اقتصادی محروم اند، مُبدل گردیده اند. (البته، مسؤولیتِ نا به سامانیهای موجود اجتماعی و نارساییهای رو به افزایش مستقیماً متوجه دولت فلیپین میباشد.)

عُربتِ جانکاه، گرسنه گی، تخلیه و پاکسازیهای محلّهای فقیرنشین (کُلبه های ساخته شده خارج ماسترپلان شهرها) و برخوردهای فزیکِ خشنِ قوتهای ظالمِ امنیتی و پلیس در مقابلِ باشندگانِ گانی که مجبور به ترک و تخلیه کُلبه های شان میگردند و نداشتنِ الترناتیف و امتیازهای قانع کننده اجتماعی برای این کته گوری از انسانها، همه و همه عواملِ روزافزونیست، که به بحرانِ عمده در زنده گی میلیونها انسانِ زحمتکش و فرودستِ فلیپین مُبدل گردیده است.

به اساس بررسیِ کمیسیونِ مؤظف سازمان جهانی ملل متحد در (ژنو)، کشور فلیپین، از جملهء سه کشوریست، که حکومتهای آن ها متهم به «نقضِ حقوقِ دادنِ سرپناه و سایر سهولتهای اجتماعی» به شهروندانِ بی بضاعت یا به اصطلاح فراموش شده شان بوده، تعهدهایی را که مبنی بر تهیهء سرپناه و . . . سپرده بودند، کاملاً غیرعملی باقیمانده است.

از جانبی، اعزامِ کارگرانِ فلیپینی برای کارکردن در خارج از کشور، حتی در مناطق خطرناک و ناامن، استراتیژیِ دولت- به منظور جلوگیری از فقر و بیکاری روزافزون در آن سرزمین به شمار میرود. با وجود سهمگیری فعالِ کارگران و زحمتکشانِ فلیپینی جهت نجات اقتصاد بحرانزده و راکدِ آن کشور و واردشدنِ میلیونها دالر به داخل کشور، که در نتیجهء فروشِ نیروی کار و زحمتِ آنان به دست می آید، حکومت و دستگاه اداری آن، حداقلِ توجه را جهت احقاق امتیازهای اجتماعی- اقتصادی برای به اصطلاح «پهلوانانِ مُدرنِ فلیپینی» (کارگرانِ صنعتی)، مبذول نمیدارد. (. . .)

(Manifest 25/ 01/ 2007 {Filippijnen actueel})

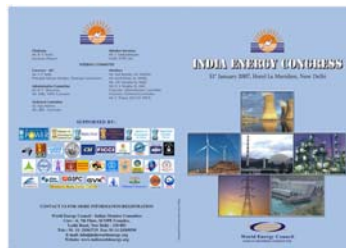

مطالب این بار: ۲۰۰۷-۰۱-۲۸

دهلی نو: روسیه و ساختن دستگاههای اتمی برای هند،

روسیه در نظر دارد، تا «چهار» دستگاه نو انرژی اتمی برای کشور هند احداث نماید. مطلب مذکور را "ولادیمیر پوتین" رئیس جمهور روسیه به تاریخ ۲۵-۰۱-۰۷م.، حین بازدیدش از دهلی نو ابراز داشته است.

برای هند، ایجاد فضای همکاریهای متقابل جهت استفاده هرچه بیشتر از انرژی اتمی از اهمیت فوق العاده‌ی برخوردار میباشد؛ با وجود آن که، رشد اقتصادی هند، در طی سالهای گذشته رقم «هشت در صد» را کمایی کرده، اما مشکل اساسی آن کشور، که کمبود انرژی برق و استفاده از آن برای مقاصد «اجتماعی- اقتصادی» میباشد، ایجاب مینماید تا پلانهای تدابیری مؤثری در زمینه اتخاذ گردد. *AP De VolksKrant 26/01/07*.

کوریای شمالی: از سرگیری دوباره گفتگوها،

آقای "کریستوفر هیل" «Christopher Hill» مذاکره گرِ جانبِ امریکایی در امور متوقف ساختن پروگرامِ انکشافی استفاده از انرژی اتمی کوریای شمالی گفته، که

دولت کوریای شمالی حاضر گردیده تا مذاکره های مربوط به این پروگرام را با جوانب ششگانه هر یک: کوریای شمالی، کوریای جنوبی، ایالات متحده آمریکا، جاپان، روسیه و چین از سر گیرد.

آقای "هیل"، در ختم بازدیدش از کوریای شمالی، ابراز امیدواری نموده، که گفتگوهای شش جانبه در مورد یادشدهء بالا سازنده گی خواهد داشت. (*FD, 20-01-2007*)

چین مخالف مداخله آمریکا در «قرارداد گاز» با ایران است،

شرکت دولتی مواد نفتی کشور چین « *Chin National Offshore Oil Corporation* »، مصمم است، تا در همکاری دوجانبه با شرکت ملی مواد نفتی ایران « *National Iranian Oil Company* » (*NIOC*)، به منظور آماده سازی زمینهای گازدار آن کشور، که تا هنوز بکر اند، مبلغ « **۱۶ میلیارد دالر** » را تخصیص دهد.

پلان مذکور، سبب ایجاد نگرانیهای شدید برای مقامهای واشنگتن گردیده است. (. . .)

"لیو جیانچاو" « *Liu Jianchao* »، سخنگوی وزارت امور خارجهء چین ابراز داشته، که ضرور نیست تا ایالات متحدهء آمریکا در این مسأله مداخله نماید.

موصوف علاوه نموده، که دولت ایران باید از پروسهء غنی سازی یورانیوم صرف نظر کند؛ اما، بر این باور نیز است، که این مسأله بر مسایل دیگر و روابط تجاری بین دو کشور چین و ایران تأثیر منفی نخواهد گذاشت. (*IPS, 13/19-1-2007*)

ونزوئلا و ایران اتحادیه (فوند) مشترک را اساس نهادند،

موضعگیری مشابه که "هوگوچاوز" و "احمدی نجات"، رؤسای جمهور ونزوئلا و ایران، نسبت به سیاستهای ایالات متحدهء امریکا دارند، به نزدیکی بیشتر هر دو جانب منجر شده است.

"احمدی نجات"، طی سفر اخیرش به کشورهای امریکای لاتین، در پایتخت ونزوئلا (کاراکاس)، با "هوگوچاوز" ملاقات نموده، هر دو جانب فیصله کردند تا اتحادیه (فوندی) را جهت مبارزهء مشترک شان در مقابل سیاست توسعه طلبانهء امریکا اساس گذارند.

هر دو طرف (ایران- ونزوئلا)، در راستای ایجاد و انکشاف پروژه ها در کشورهای شان مبلغ «۲ میلیارد دالر» را اختصاص داده اند.

برعلاوه، هر دو کشور با صدور اعلامیه یی به تاریخ ۰۶- ۰۱- ۲۰۰۷م. بیان داشته اند، چنانچه، کشور دوست سومی با آن ها در این اتحادیه بپیوندد، از این امکان پولی مستفید خواهد شد. (...) (IPS, 13/ 19- 1- 2007)

مطالب این بار: ۲۱- ۰۱- ۲۰۰۷،

کابل: قوت‌های ایساف (ISAF) و کشته شدن تعداد زیادی از اتباع ملکی،

«ریچارد نُوجی» (*Richard Nugee*) سخنگوی قوت‌های مستقر نظامی ناتو در افغانستان، (ISAF) «ایساف» - اعتراف نموده که در جریان عملکردهای نظامی - {عملیات زمینی و هوایی}، تحت فرماندهی «ایساف» در سال ۲۰۰۶م.، تعداد زیادی از باشندگان غیرنظامی و بیگناه افغانستان کشته شده‌اند.

موصوف ابراز داشته، که در سال ۲۰۰۷م. تلاش به خرج خواهد داد تا از تکرار این گونه اعمال جلوگیری نماید.

آقای «نُوجی» تأکید نموده، که نیروهای طالبان تا به حال بیشتر از قوت‌های ایساف، به قتل بیگناهان دست زده‌اند؛ چنانچه، صرفاً ارتکاب عملیات انتحاری در سال ۲۰۰۶م. از جانب طالبان به «۱۱۷» مرتبه رسیده، که «۶» مرتبه اضافه‌تر از سال ۲۰۰۵م. بوده، در اثر آن بر علاوه انتحارکننده گان - «۲۰۶» نفر از اتباع ملکی و بیگناه، «۵۴» نفر کارمندان نظامی و پلیس افغان و تعداد «۱۸» تن از سربازان مربوط به قوای ناتو کشته شده‌اند.

به اساس گزارش تأیید شده از جانب فرماندهی قوت‌های ناتو در افغانستان، در ماه اکتوبر سال گذشته، در نتیجه حمله هوایی قوت‌های مذکور بر منطقه «پنجوایی» ولایت قندهار - دهها تن از افراد غیرنظامی، از جمله «بیست نفر» که مربوط یک خانواده بودند، به قتل رسیدند. اما، تا به حال هیچ گونه نتیجه‌گیری از جریان تحقیق و پیگیری عوامل این کشتار، از جانب کمیسیون مؤظف «افغانی - ایساف» گزارش نگردیده است. اما، روزنامه امریکایی «نیویارک تایمز» (*The New York Times*) طی گزارشی کشته شدن «۳۱» نفر انسان‌های بیگناه افغان را در اثر این حمله خبر داده است. (...). (*AP 04- 01- 07 De VolksKrant*)

کتمان‌دو: مایویستهای نیپال در پارلمان،

قیام کننده گان «مایویست» کشور نیپال، به تاریخ «۱۵ جنوری ۲۰۰۷م»، سلاحهای شان را با گرسیهایی در پارلمان آن کشور تعویض نمودند. شرکت گروه «۸۳» نفری نماینده گان حزب مایویست نیپال در پارلمان اضطراری و موقتی که جهت برقراری صلح در این کشور شاهی در منطقه «همالیا» ایجاد گردیده، مهمترین اقدام تلقی میگردد.

به اساس پلان مطروحهء سازمان ملل متحد، جنگجویان مایویست، باید سلاحهای شان را در طی هفتهء جاری، به نماینده گی موجود سازمان ملل متحد در آن کشور تحویل نمایند.

از سال ۱۹۹۶م، یعنی از آوانی که مایویستها، علیه دولت شاهی و اردوی نیپال، دست به سلاح برده و مبارزهء مسلحانه نموده اند، تا به حال «۱۳هزار» انسان در آن سرزمین کشته شده اند.

مراسم آغاز کار مشترک مطابق پلان و با رأی موافق اعضای پارلمان انجام یافته، پارلمان آن کشور برای انفاذ قانون اساسی جدید با هم به تبادل نظر پرداخته، جهت انتخاب یک شورای قانونگذار تلاش خواهد نمود. (*AP 16- 01- 07 De Telegraaf*)

عقبمانی سازمان ملل از اهدافِ اساسی در طول سالها،

"کوفی انان"، سرمنشی اسبقِ سازمان ملل متحد، حین ایراد بیانیه یی در محفلی که به مناسبت ختم دورهء کاریش دایر گردیده بود، چنین ابراز داشت: «سازمان جهانی ملل متحد بعد از ایجادش تا به حال، از اهداف و پلانهای حیاتی یی که به منظور رشد و انکشاف عرصه های مختلف زنده گی جوامع ملل جهان طرحریزی نموده بود، فرسنگها فاصله داشته، دولتها و نهادهای همکار- به خصوص در طی سالهای اخیر سهمگیری چندانی در زمینه نداشته اند.» وی افزود: ما باید راههای ناپیمودهء زیادی را با سرعت و جدیت بیماییم؛ در مورد رشد و انکشاف جوامع بشری مجمع عمومی این سازمان، اساسهایی را بنیان نهاده؛ اما، متأسفانه صرفاً در شکلِ همان اساس و فورم در روی کاغذ باقیمانده، نی اضافه تر از آن.

(...) اعضای گروه تحقیقاتی برای پروژه های انکشافی سازمان ملل متحد، نگرانیهای شدید شان را در مورد وضعیت نامناسب بشری، به خصوص در کشورهای افریقایی ابراز نموده اند (...). (IPS, 25/11 - 1/12 - 2006)

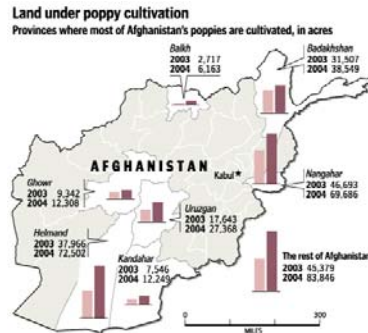
مطالب این بار: ۲۰۰۷-۰۱-۱۴،

افغانستان: مبارزه با تریاک و زارعان فقیر افغان،

یکی از دستاوردهای منفی جلوگیری از کشت و مبارزه با تولیدِ موادمخدر در افغانستان، تحت فشار قرارگرفتنِ هرچه بیشتر زارعانِ فقیر و بیواسطه و بلندرفتنِ مبالغی جهت پرداخت رشوت و خریدِ مأمورانِ دستگاههای امنیتی، پلیس و مراجع عدلی در این کشور میباشد. بنأ برای زارعانِ ثروتمند و آنانی که امکان دادن رشوت را دارند، مشکلی وجود ندارد. آنان میتوانند با خاطرِ آرام به کشت و کارشان پردازند.

روندِ به اصطلاح مبارزه با کشت، تولید و قاچاق موادمخدر «*War on drugs*» در افغانستان، تا به حال طوری پیموده شده، که اکثراً در انحصار و کنترلِ مافیای سازمانیافته و قوی داخلیِ موادمخدر با پشتیبانی و دست داشتن مقامهای مشمول سیاستِ جاری و صاحبان قدرت نظامی- سیاسی هم در مرکز و هم در اطرافِ آن کشور قرار گرفته، مبارزه با موادمخدر، صرفاً، دامنگیرِ فقرا و آنانی گردیده که در این حلقه های مافیایی تنظیم نمیشدند. (!) (...). (IPS, 25/ 11- 1/12- 2006)

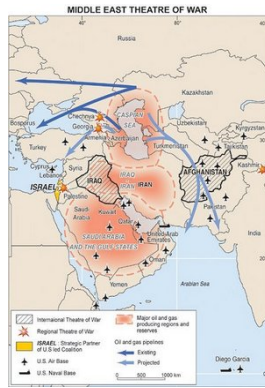

عراق: وضعیت شدیداً خطرناک می‌باشد،

"کوفی انان"، سرمنشی برکنار شده سازمان ملل متحد، طی مصاحبه‌ی با رادیوی «بی. بی. سی» ابراز داشت، که وضعیت امنیتی در کشور عراق، به شکل غیر قابل تصور خراب و شدیداً وخیمتر از یک جنگ داخلی می‌باشد. موصوف، وضع زنده‌گی اکثریت باشندگان عراق را به مراتب بدتر و ناامنتر از دوران حاکمیت "صدام حسین" تعریف نموده، تعرض نظامی و اشغال عراق، از جانب امریکا را شدیدترین لطمه به حیثیت سازمان ملل متحد تلقی کرد.

"انان"، با تأسف زیادی اظهار میدارد، که پلان جنگ برای اشغال عراق از جانب مقامهای دولتی ایالات متحدهء امریکا طرحریزی گردیده و در مشوره با وی و سازمان ملل متحد صورت نگرفته؛ بناً یک «عمل غیرقانونی» بوده و سازمان ملل متحد نتوانسته از آن جلوگیری نماید.

موصوف افزوده، که دولت امریکا و شرکای غربی آن در تمامی مسایل و کشیده‌گیهای شرق میانه، از لبنان گرفته تا فلسطین و عراق و... مسؤؤل بوده، آن را موافق منافع طویل‌المدت سیاسی-اقتصادی خود می‌بینند. (Parool, 4-12-2006)

ونزوئلا رسماً از پیمان تجاری (G3) خارج شد،

ونزوئلا، درخواست رسمی خود را جهت ترک پیمان تجاری سه جانبه یی «G3» که با کشورهای مکزیکو و کولومبیا بسته بود، به این پیمان ارایه کرده است. در عوض، این کشور خواهان تأمین روابط مستحکم و نزدیکتر اجتماعی و تجاری با کشورهای سوسیالیستی در منطقه میباشد.

سخنگوی وزارتِ خارجهء ونزوئلا ابراز داشته، که موجودیت کشورش تا به حال در پیمان سه جانبهء تجاری به نفع مردم و کشورش نبوده است.

از جانبی، خروج ونزوئلا از این قرارداد، به مثابهء گام جدیدِ سیاسی - اقتصادیِ رییس جمهور «هوگو چاوز»، در جهت فاصله گیری از سیاست و اقتصاد تیپ امریکایی و متحدان آن در امریکای لاتین به حساب می آید.

«چاوز»، که تا هشتسال آینده در رأس دولت ونزوئلا قرار دارد، از آوان به قدرت رسیدنش، در راه تحکیم مناسباتِ همه جانبه با کیوبا و بولیویا تلاش ورزیده است. (FD, 20- 11- 2006)

هوگو چاوز، رییس جمهور ونزوئلا

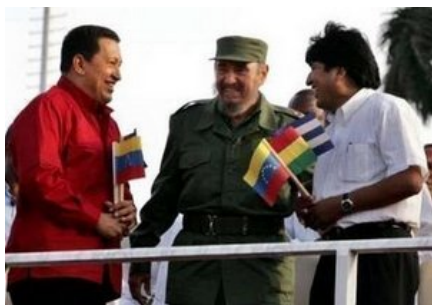

کاراکاس: چاوز و سیاست ملی سازی،

رییس جمهور ونزوئلا، «هوگو چاوز»، مصمم است تا شرکتهای مهمِ مخابراتی و تولید انرژی برق را در آن کشور ملی سازد.

«چاوز»، طی سخنرانی در تلویزیون اعلام داشته، که تمام شرکتهای خصوصی را که در قدم اول از نظر استراتژیک به نفع دولت و مردم آن کشور به شمار می آیند، ملی خواهد ساخت؛ از جمله، شرکتهای تولید انرژی برق را!

چاوز در جریان اجلاس کابینه جدید آن کشور ابراز داشت، که به خودمختاری و غیروابسته گی بانک مرکزی نیز خاتمه خواهد بخشید. او اضافه نمود، که میخواهد به سمت اعمار جامعه سوسیالیستی برای مردم ونزوئلا حرکت نماید؛ بناً، این امر ایجاب مینماید تا تغییرهای بنیادی در مناسبات اجتماعی، اقتصادی و سیاسی آن کشور رونما گردد. (AP) (*De VolksKrant*, 09- 01- 2007)

مطالب این بار: ۲۰۰۷-۰۱-۰۷

افریقای جنوبی خواهان احداث مراکز بیشتر انرژی اتمی میباشد،

وزیر انرژی افریقای جنوبی، خانم بوییلوا سونجیکا «*Buyelwa Sonjica*»، استفاده از منابع انرژی اتمی را جهت تولید و توزیع برق، در آن کشور ترجیح میدهد. به نظر وی، باید سایر کشورهای افریقایی نیز این انتخاب را جداً در نظر داشته باشند. افریقای جنوبی خواستار جدی همکاریهای مشترک و متقابل کشورهای افریقایی در این عرصه میباشد.

در سطح جهان، «۴۴۲» مرکز انرژی اتمی، در «۳۱» کشور مختلف، فعالیت دارند؛ که از آن جمله صرف «۲» مرکز اتمی زیر در سراسر قاره آفریقا موجود و فعال میباشد:

مراکز انرژی اتمی، کوویرج- ۱ و کوویرج-۲ (..). در کشور آفریقای جنوبی.

عوامل متعددی از جمله، گزاف بودن مصارف ساختمان و احداث چنین مراکزی و ناچیز بودن امکانات مادی- تخیلی اکثر کشورهای آفریقایی، پروسه مورد نظر را ناممکن نموده است. با آن هم، کشورهای بیشتری در قاره آفریقا، خواهان همکاریهای چند جانبه منطقه‌ی بین این کشورها بوده، احداث مشترک مراکز انرژی اتمی را یگانه راه حل معقول میپندارند. (IPS,25/ 11- 1/12- 2006)

انگولا سعی دارد تا عضو اوپک (OPEC) شود،

وزیر نفت دولت انگولا، کاندیدای کشورش را به حیث عضو کشورهای صادرکننده نفت (OPEC)، به این مجمع ارایه کرده و امیدوار است، تا ماه مارچ سال ۲۰۰۷ م.، عضویتش پذیرفته شود.

انگولا، بعد از نایجریا، که یکی از اعضای (OPEC) است- دومین کشور بزرگ استخراج کننده نفت خام در قاره آفریقا به حساب آمده، چنانچه در سال ۲۰۰۵ م. از مدرک استخراج و فروش «طلای سیاه» (نفت)، رشد اقتصادی «۱۸» درصد را نصیب گردیده بود. منابع نفتی این کشور ابراز داشته اند، که در سال ۲۰۰۷ م. استخراج و تولید نفت خام انگولا از «۱۴ میلیون» بشکه به «۲ میلیون» بشکه در روز ارتقا یافته و نقش آن را در بازار نفت مهمتر جلوه خواهد داد؛ از جانبی این پروسه- مسأله عضویت انگولا را به «مجمع کشورهای صادرکننده نفت» جنبه عملی بخشیده- تسریع خواهد نمود. مسأله عضویت انگولا در این مجمع بدون شک یک قدم مثبت

در عرصه های رشد اقتصادی و کسب اتوریتتهء بین المللی این سرزمین تلقی میگردد. (...)

رئیس جمهور- جوسِ ادواردو دوس سانتوس «*Jose Eduardo dos Santos*» (. . .) تلاشهای جدی به خرج میدهد، تا این کشور را با پیشگیری شیوه های مثر خدماتهای اجتماعی از جمله، سرمایه گذاریها در عرصه های حیات اقتصاد عامه، اعمار محلهای رهایش برای اتباع و صنعتی ساختن کشور و . . . از فقر و فلاکت موجود برهاند. باید تذکر داد که، در انگولا «%۶۸» نفوس- از جملهء «۱۵ میلیون» انگولایی باشند. این کشور در فقر شدید میزیند، اما امیدواریهای زیادی برای بهتر شدن سطح زنده گی مردم وعده داده شده است. (*IPS, 3/8- 12- 2006*)

مطالب این بار: ۱۲- ۱۱- ۲۰۰۶ م.

امریکای لاتین و رویدادهای اخیر،

عدم وابسته گی روزافزون تجاری امریکای لاتین به ایالات متحدهء امریکا:

از سال «۲۰۰۳ م.» به این طرف، روابط و معامله های تجاری و مالی بین کشورهای، مکسیکو، کیوبا، برازیل و سایر کشورهای اسپانیایی زبان امریکای جنوبی به مراتب بیشتر گردیده، رقم مجموعی «۷۳» میلیارد یورو، را احتوا مینماید.

برازیل، به مثابهء مهمترین کشور در روند انکشاف این مناسبات به شمار آمده، کشورهای ونزوئلا و ارجنتاین در رده های دوم و سوم روابط تجاری منطقه یی امریکای لاتین نقش ارزشمندی داشته اند.

کارشناسان کشورهای امریکای لاتین، با خشنودی به آینده مطمئن تری نسبت به غیروابسته بودن این منطقه به ممالک امریکای شمالی و اتحادیه اروپا مینگرند. کشور چین به حیث طرف مهم معامله های تجاری با امریکای لاتین پنداشته شده است.

به اساس گزارش «فوند جهانی پول» (IMF)، سهم اقتصادی کشورهای امریکای لاتین در عرصه تجارت جهانی، از «۱,۵٪» در سال «۲۰۰۵ م.»، به «۵,۵٪» در سال جاری ارتقا نموده است. انکشاف وضع مذکور باعث گردیده، تا نفوذ و تأثیر سنتی اقتصادی ایالات متحده امریکا را بر این کشورها ضعیف سازد. سیر خودسرانه اقتصادی کشورهای بزرگتر امریکای لاتین، درد سر جدیدی برای اقتصاد امریکا تلقی میشود. (. . .) (IPS, 4/ 9-9-2006)

هوگو چاوز مردم کشورش را مسلح میسازد،

رئیس جمهور ونزوئلا، "هوگو چاوز" حین سخنرایی در «کاراکاس» پایتخت آن کشور، خطاب به مردم ابراز داشت، که دولت ونزوئلا به «یک میلیون» نیروی نظامی - شامل مرد و زن تعلیم یافته و مجهز با مدرن ترین سلاح ضرورت دارد، تا در مقابل تهدیدها و حمله های احتمالی امپریالیزم امریکا از حریم آن کشور دفاع نماید.

از جانبی، به نحوی چنان به نظر میرسد که مسلح و آماده نمودن مردم ونزوئلا و گسترش قوای نظامی آن، در راه حمایت و دفاع از انقلاب کشور «بولیویا» نیز استقامت خواهد یافت.

به اساس ادعای واشنگتن، ایجاد اردوی جدید یک میلیونی که چاوز در نظر دارد، برای تضعیف رول اردوی موجود آن کشور و جدا از تشکیل آن مطرح بوده، تحت قومانده و رهبری خود "چاوز" عمل خواهد کرد.

رئیس جمهور مذکور، ادعای واشنگتن را کاملاً رد نموده، بیان داشته، که شکلگیری نیروهای جدید نظامی جز پلان انکشافی اردوی ملی ونزوئلاست و قبل از همه به تقویت همه جانبه توانمندیهای نظامی آن کشور می افزاید. (IPS, 2006)

بولیویا: تظاهرات وسیع مردم و حمایت از "اُو مورالس" (Evo Morales)،

همکاریهای متقابل و روابط دوستانه میان فیدل کاسترو و او مورالس، دولت امریکا و نیروهای مخالف آنها را دچار اضطراب نموده است.

در حدود «سی هزار» باشنده و کارگران زراعتی شهر «لا پاز» «*La Paz*» بولیویا- به تاریخ «۱۲ اکتوبر سال جاری» طی گردهمایی پشتیبانی شان را از «او مورالس» ابراز داشته، در دفاع از حکومت وی در مقابل تهدیدهای مخالفان داخلی و مداخله های ایالات متحده امریکا در امور داخلی آن کشور آماده گی شان را اعلام داشتند.

در این میتنگ وسیع، «او مورالس» طی سخنرایی چنین اظهار داشت: «برادران و خواهران، این انقلاب کلتوری و دموکراتیک ما پیروزمندانه به پیش خواهد رفت، با، و یا بدون «او مورالس». این حرکت مردمی ما را هیچ نیرویی متوقف نخواهد توانست؛ آنان، مذبوهانه تلاش خواهند کرد، تا ما را تهدید، انقلاب ما را تخریب و مانع پیشروی ما گردند { . . . }، اما هیچ کسی نخواهد توانست، نهادهای قانونگذار مردمی ما را و پروسه موفق ملی سازی منابع طبیعی بولیویا را که متعلق به همه اتباع این سرزمین خواهد بود، سد شود؛ ما با پایمردی از آن دفاع مینماییم!

موصوف، حین سخنرانیش از ابتکارها و گمکهای کلتوری، صحتی و . . . دولتهای کیوبا و ونزوئلا، به مردم کشورش به نیکویی یاد کرده، از تداوی و عملیتهای چشم، که توسط دکتوران کیوبایی به طور مجانی صورت میگردد، اظهار امتنان نمود. (*AFP Bron: GRANMA, 13- 10-*)

(06)

مطالب این بار: ۰۵- ۱۱- ۲۰۰۶ م.

افغانستان: کشته شدن شمار زیادی از غیر نظامیان، در اثر بمبهای ناتو:

در حدود هشتاد غیرنظامی افغان، حین انجام عملیات هوایی نظامی (بمباردمان) قوت‌های مستقر ناتو در ولایت قندهار جانهای شان را باخته اند.

خبر مذکور از جانب مسؤولان اداری و باشنده گان آن محل گزارش شده است.

قربانیان حمله های هوایی قوت‌های به اصطلاح- بازگردان صلح و رفاه و بازسازی افغانستان (!)، ساکنان منطقه «پنجوایی» بوده و در خانه های شان مورد اصابت بمب‌های پرتاب شده این نیروها قرار گرفته اند.

مسؤولان قوت‌های ناتو نیز وقوع حادثه خونین فوق را تأیید نموده، اظهار داشته اند، که عوامل رُخداد را جستجو و تحقیق خواهند کرد (!) (FD, 27- 10- 2006)

عراق: فرار اضافه از «۷۵۰۰۰۰» هفتصد و پنجاهزار عراقی، از آغاز حمله نظامی امریکا تا به حال،

از ماه مارچ سال ۲۰۰۳ م. (از زمان آغاز حمله های نظامی - تا اشغال) عراق توسط امریکا، به این سو اضافه از هفتصد و پنجاهزار عراقی مجبور به ترک خانه و کاشانه شان شده اند. ماهانه به دهه‌هازار نفر به خارج از عراق مهاجرت مینمایند.

"ردموند" (Redmond) سخنگوی کمیساری عالی مهاجران سازمان جهانی ملل متحد (Unhcr)، از وضعیت جاری فرار اتباع عراقی نگرانیهای جدی این سازمان را اعلام داشته، بحرانی شدن اوضاع امنیتی، سیاسی، اقتصادی و... را علت عمده آن تلقی مینماید.

بر اساسِ راپورِ سازمانِ مذکور، در زمانِ زمامداریِ صدام حسین، تعدادِ فراریانِ عراقی به کشورهایِ دیگر، در حدودِ هشتصد هزار «۸۰۰۰۰۰» نفر تخمین می‌شود؛ ولی اکنون این رقم به تقریباً یک و نیم میلیون مهاجر ارتقا نموده و روزانه افزودی مییابد. (Orange, 20- 10- 2006)

اسرائیل: استعمالِ بُمبهایِ کیمیایی - فاسفوری (*fosfor bommen*) را قبول کرد،

دولتِ اسرائیل در تابستانِ سالِ جاری حینِ اجرای عملیاتِ تعرضی بالای اهدافِ نظامی "حزب الله لبنان" و سایر اهدافِ موردِ نظرش از بُمبهایِ فاسفوری (بُمبهایِ که قابلیت احتراقِ آن به مراتب سریعتر از سایر بُمبهایِ کیمیایی میباشد)، استفاده نموده است.

تا به حال اسرائیل از افشای استعمالِ این بُمبها ابا میوزید و ادعا میکرد، که از آنها صرف برای نشانی کردن و تثبیتِ اهدافِ نظامی مخالفانش کار گرفته؛ اما، دولتِ لبنان از استعمالِ بیرحمانه آن علیه انسانها و کشتارِ آنان توسطِ بُمبهایِ مذکور گزارش داده است.

در ضمن، آرگانهایِ مختلفِ دفاع از حقوقِ بشر و صلیبِ سرخ، دولتِ اسرائیل را تحتِ فشار قرار داده، خواستارِ منعِ کلی استعمالِ این بُمب شده اند.

بُمبهایِ آغشته با ماده کیمیایی فاسفور، باعثِ زخمهایِ شدیدِ سوخته گی در وجودِ انسانها میشود.

اسناد دست داشته سازمانهای مدافع حقوق بشر نشاندهنده این امر است، که قبلاً نیز دولت اسرائیل از بُمبهای نوع "کلُستر" یا "خوشه یی" علیه اهداف انسانی استفاده کرده است. (Trouw, 23- 10- 2006)

مطالب این بار: ۲۲- ۱۰- ۲۰۰۶ م.

سازمان عفو بین الملل (Amnesty International):

"پاکستان مظنونان و متهمان ترور را به فروش میرساند!"

سازمان عفو بین الملل، (Amnesty International) ضمن انتشار راپوری، ابراز میدارد که، در پاکستان صدها تن از افراد بیگناه، به نام و اتهام همکاری و وابسته گی با شبکه های تروریستی، با اشکال غیرقانونی و شیوه های غیرانسانی از جانب مسؤولان دستگاههای امنیتی پاکستان، گرفتار میگردند و به منابع امنیتی و استخباراتی امریکایی به فروش میرسند. در راپور آمده، که تعدادی از افراد مذکور به زندان مشهور دولت امریکا در جزیره «گوانتانامو» انتقال و مورد مجازات قرار میگیرند.

گروپها و باندهای آدمربا، کارمندان پلیس و «آی. اس. آی» و آنانی که به شکلی از اشکال با مقامهای محلی و مرکزی دولتی در پاکستان مرتبط اند، به پیگرد و سلب آزادی اکثراً بیگناهان از ملیتهای مختلف ساکن در آن کشور حتی مهاجران خارجی و . . . پرداخته و مانند شکارچینی که در بدل شکار و فروش آن به امریکاییها صاحب پول هنگفتی میگردند، عمل مینمایند. «به گفته، کلاودیو کوردونی Claudio Cordone سخنگوی سازمان عفو بین الملل».

از جانبی، پرویز مشرف رییس جمهور پاکستان، در یکی از یادداشتهای ارایه شده اش به یکی از جلسه های نوبتی کابینه آن کشور به صراحت اعتراف نموده، که پاکستان با دستگیری «۶۸۹ نفر» به اتهام و ظن آنکه با شبکه های تروریستی همکار اند- و تسلیمی و فروش «۳۶۹ نفر»، از جمله تعداد مجموعی دستگیر شده گان مذکور، به مقامهای مسؤول امریکایی، توانسته ملیونها دالر را به داخل پاکستان سرازیر نماید، که مورد تحسینش قرار گرفته است. (!)

سازمان عفو بین الملل بر اساس گفتار متهمان و مظنونان آزاد شده مینویسد، که در زمان استنطاق آنان در پاکستان، مسؤولان و مأموران امنیتی امریکایی نیز حضور میداشتند. یکی از

افرادی که مدتی را در توقیفگاههای پاکستان و زندانِ گوانتانامو سپری کرده بود و فعلاً آزاد گردیده، مَرَدِیست از افغانستان که کسبش مرغِ فروشی در بازارهای پاکستان بود؛ وی می افزاید، که به ظنِ آنکه معاونِ وزیرِ خارجهء دولتِ طالبان بوده دستگیر گردیده و در زندانِ مَخُوفِ گوانتانامو زندانی شده بود.

دولتِ پاکستان با انجامِ اعمالِ مخالفِ نورمهای پذیرفته شدهء جهانی - مبنی بر رعایتِ حقوق و آزادیهای فردی انسانها متهم بوده، به خصوص با سؤاستفاده از نامِ مبارزه علیه تروریزم، به طورِ فجیع حقوقِ بشر را نقض مینماید.

در راپورِ «سازمان عفو بین الملل» اضافه شده، که حتی اطفال و زنان نیز از این معاملهء سیاه و غیرانسانی پول اندوزانِ پاکستانی در امان نمانده اند، چنانچه؛ در ماهِ جونِ سالِ ۲۰۰۴ م. یک مَرَد، سه زن و پنج طفل، که در آن یک کودکِ سیزده ماهه نیز شامل بود، به اتهامِ بُمبگذاری در سفارتخانه های امریکا مقیمِ «کینیا» و «تانزانیا» در سالِ ۱۹۹۸ م.، گرفتار گردیده، که تا به حال مفقودالامر میباشند. **AP 30 SEP. 2006**

* * *

سازمان ملل متحد: «بان کی - مون» *Ban Ki-moon* سرمنشی بعدی،

اجلاس عمومی سازمان جهانی ملل متحد، طی نشست نوبتی خود، «بان کی-مون» را به حیث سرمنشی بعدی این سازمان انتخاب نمود. نامبرده، اعتبار از ماه جنوری سال آینده، به جای «کوفی انان» کارش را در این پست آغاز مینماید.

بان، وزیر امور خارجه فعلی دولت کوریای جنوبی بوده، شصت و دو سال داشته و برای مدت پنجسال آینده، به اجرای این مأموریت گزیده شده است.

سکرتر جنرال بعدی سازمان ملل، به اساس رأی موافق پنج «۵» عضو دائمی و نه «۹»، از جمله ده «۱۰» عضو غیردائمی «شورای امنیت سازمان ملل متحد» انتخاب گردیده است. (Orange, 13- 10- 2006)

* * *

ملل متحد: بحران روزافزون در غزه،

موقعیتها و شرایطی که مطابق با آن باشندگان فلسطینی در منطقه غزه به زنده گی ادامه دهند، قابل نگرانی بوده و روز تا روز بیان وضع بحرانی این منطقه و باشندگان آن میباشد. ادعای بالا در گزارشی از جانب راپورتر و نماینده افریقایی الاصل سازمان ملل متحد و حقوق بشر در شرقمیانه، «دوگارد *Dugard*» ارایه گردیده است.

موصوف، دولت اسرائیل را مسؤول وضع ناهنجار اجتماعی سه چهارم اتباع فلسطین و وابسته بودن شان به کمکهای غذایی، ادویه و سایر ضروریتهای اولیه زنده گی میدانند.

از جانبی، عدم سهمگیری فعال دولتهای بزرگ سرمایه داری جهان، از جمله: امریکا، کانادا و اتحادیه اروپا جهت ارسال پول و کمکهای انسانی، در تشدید این فاجعه بشری افزوده و هیچ نوع توجهی در زمینه جلوگیری از اعمال نظامیگریهای اسرائیل برضد مردم بیگناه فلسطین صورت نمیگیرد. باید اظهار داشت، که بی توجهی کشورهای قدرتمند جهان در رابطه با بحران فوق، بعد از به قدرت رسیدن سازمان نظامی حماس «*Hammas*» دو برابر شده است.

* * *

امریکا: استفاده از سگها برضد زندانیها، در زندانهای امریکا،

در پنج ایالت امریکا، زندانبانان از سگها، جهت اذیت، ایجاد وحشت و تحت فشارهای روانی و فزیکتی قراردادن زندانیها- حتی تا سرحد گزیدن آنها استفاده به عمل می آورند. مطلب مذکور در راپوری از جانب اداره دفاع از حقوق بشر به نام «هومان رایتس واچ " *Human Rights Watch* " (HRW)» تذکار یافته است.

HRW وضعیت غیرانسانی و تخطیهای صریح از حقوق بشر را در در زندانهای داخل امریکا، با زندان مخوف امریکاییهای استیلاگر در عراق به یکسان به مقایسه گرفته است.

به عقیده سازمان فوق الذکر، ایالات متحده آمریکا یگانه کشوری در جهان است، که از سگها برای شکنجه و عذاب غیرقانونی محبوسان و متهمان استفاده میکند.

متکی بر گزارشی که از سوی یکتن از کارمندان **HRW** تهیه گردیده، چنین بر می آید، که در سراسر آمریکا «۲۲» تیم سگهای تعلیمی برای اجرای مقاصد ذکرشده بالا موجود بوده، تعداد «۲۲ میلیون» انسان در زندانهای آمریکا حیات به سر میبرند که این رقم تقریباً یک-چهارم تعداد زندانیهای تمام کرهء زمین را احتوا میکند. (*Orange, 11- 10- 2006*)

مطالب این بار: ۰۸-۱۰-۲۰۰۶ م.

افغانستان: ناتو قوتهای نظامی بیشتر را اعزام میدارد،

بیست و شش کشور عضو ناتو، به تاریخ ۰۸ - ۰۹ - ۲۰۰۶ م. در وارسا پایتخت پولند، اجلاس کمیتهء نظامی سازمان مذکور را دعوت نموده، خواستار اکمال سهمیه های تعیین شده قوتهای نظامی شان در افغانستان شدند. تاکنون هشتاد و پنج فیصد (۸۵%) نظامیان مربوط به قوای اعزامی ناتو، در افغانستان قرار دارند که تعداد شان به «۱۸۵۰۰» نفر میرسد و بر اساس فیصلهء اجلاس اخیر «۲۵۰۰» نظامی تازه نفس به آن افزود میگردد.

باید تذکر داد، که کمیتهء صاحب صلاحیت نظامی ناتو در یکسال سه مراتب دور هم می آیند و روی پلانهای مطروحهء شان بحث مینمایند. *Nu.nl, 08- 09- 2006*

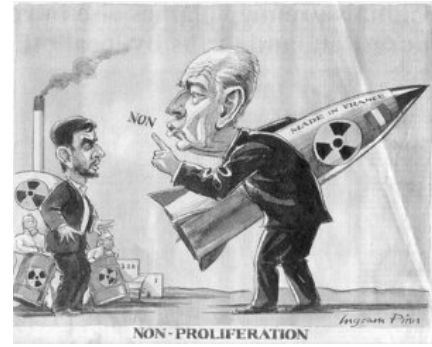
جاپان توسط ستلايت، کوريای شمالي را مخفيانه نظارت ميکند،

جاپان در اين اواخر، راکتِ جديدي را به فضا پرتاب نموده که توانايي جمع آوري و تحت کنترل داشتن فعاليتهاي نظامي - هسته يي کشور کوريای شمالي را بيشتر از پيش دارد.

راکتِ جديدي متذکره، (H- 2A) نام داشته و از مرکز تحقيقاتي امورِ فضاءنوردي «تانگاشيما» «Tanegashima»، واقع در ايالتِ غربی «کاگوشيما» «Kagoshima»، وظيفه گرفته است.

ستلايتِ جديدي رهيافته در فضا، توانايي ديد و تثبيتِ اهدافِ موردِ نظر را به اندازه بزرگي یک عراده موتر تيز رفتار دارد. البته اين سومين راکتِ استقامت داده شده جاپان جهت اجرائی وظيفاتِ استخباراتي و کشفی و نظارتِ مستمرِ کوريای شمالي، از فضا ميباشد.

جاپان در نظر دارد، تا راکتِ چهارمي را براي حفظ و انکشافِ برنامه هاي استخباراتي، در زمستانِ امسال، روانه فضا نمايد! (nu.nl, 11- 09- 06)

یونیسف *Unicef*: آب آشامیده نی آلوده، سبب مرگِ اضافه از یک و نیم میلیون طفل شده است!

حیاتِ شمارِ روزافزونِ انسانها، به خصوص در کشورهای افریقایی و آسیایی را، خطرِ نبود و یا کمبودِ آب آشامیده نی و سایر امکانهایی لازمی حفظِ صحت تهدید مینماید.

برای اضافه از یک میلیارد هممنوعِ ما، در روی زمین، بازکردنِ یک نلِ آبِ صحتی آشامیده نی جهت رفع تشنه گی، یک رویا و تخیل به حساب آمده، نوشیدن آب از گودالهای ناپاک و خندقهای دارای آبِ گندیده ایستاده، یگانه انتخابِ ممکن میباشد!

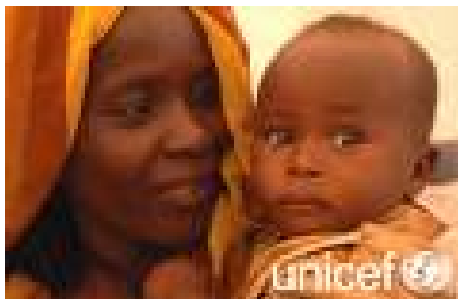
شیوعِ امراضی چون کولرا و اسهالهای مرگبار، به آسانی میتواند نتیجهء انتخابِ فوق باشد.

چنانچه، در طی سال (۲۰۰۵ م.) بیشتر از (۱.۶ میلیون) کودک، نسبت نبود آبِ صحتی نوشیدنی و دیگر امکانهایی اولیهء حفظِ صحت، جانهای شان را از دست داده اند.

احصاییهء بالا را انجمنِ بین المللی صحت (*WHO*) و یونیسف، طی راپورِ مشترکی ارائه نموده، ابراز داشته که، در صورت عدم توجه و اتخاذِ تدابیرِ جدی، آیندهء غم انگیزتری متوجه بشریتِ مظلوم میباشد!

در پایانِ راپورِ بالا چنین جملهء هوشداردهنده آمده:

«مبارزه با امراض، کارِ آغازِ ناشده یی را مانند است؛ در صورتی که آبِ صحی آشامیده نی مهیا نشود!». (Unicef.nl, 11- 09- 06)

* * *

مطالب این بار: ۲۴-۰۹-۲۰۰۶

امریکا: اضافه از یک بلیون دالر، برای اشغال عراق،

دولت ایالات متحدهء امریکا، در نظر دارد، برای سلطهء طولانیش در کشورِ عراق، اضافه از «یک بلیون دالر» را، در مدت زمان دهسالِ آینده خرج نماید.

دفترِ بررسی و پلانِ تخصیصهای مالی کانگرسِ امریکا (C. B. O) طی گزارشی از عدم کفایهء بودجهء موجود برای تمویلِ مصارفِ در نظر گرفته شدهء دولت امریکا- و چگونه گی اتخاذ تدابیرِ لازمی انکشافی برای توسعه و افزودی تخصیصها و بودجه برای سال ۲۰۰۷م خبر داده است. به اساسِ راپورِ دفترِ متذکره، کسرِ بودجهء مجموعی در نظر گرفته شده برای سال آینده، تا «۲۸۶ میلیارد دالر» میرسد؛ چنانچه این رقم در سالِ جاری تا «۲۶۰ میلیارد دالر» محاسبه شده است.

راپور، ناامیدی مسؤولانِ امور را جهتِ بهتر شدن این وضع، برای مدتهای طولانی تبارز داده، بعد از محاسبهء مجموعی از ازدیادِ کسرِ بودجه در طول دهسالِ آتیه، تا مبلغِ «۱۷ بلیون دالر» هوشدار میدهد.

(C. B. O)، ضمنِ تحلیلی، از تأثیر منفی و عواقب ناگوارترِ پلانهای جنگی طرح شدهء قصرِ سفید و ادامهء اشغالِ عراق، به خصوص در «عرصهء مالی»، برای سالهای بعدی سخن گفته است.

بربنیادِ پیش فرضِ کارشناسانِ امور مالی کانگرس امریکا، خروج سپاهیانِ متهاجمِ امریکا از عراق، میتواند جلوِ کسرِ بودجهء دولتِ امریکا را در جریانِ چهارسال بعد از تخلیه، تا «۴۱۶ میلیارد دالر» و «۱۲۸ بلیون دالر» تا دهسالِ آتی، بگیرد.

در مقابل با «پیگیری و ادامهء استراتژی موجودِ دولت امریکا» در قبال اشغال سرزمین عراق، پیشبینی میشود که، کمبودِ بودجه در ظرفِ چهارسالِ بعدی تا «۳۱۳ میلیارد دالر» ارتقا یافته، این رقم تا دهسالِ دیگر به «۱۳ بلیون دالر» تخمین میگردد.

Radio Hawana Cuba, 22-08-2006
(<http://www.radiohoc.cu/ingles/noticias/agosto06/agosto22/noticiasmundo3.htm>),
Vert. wvdk.

اطفال بی سرپرستِ عراق،

از آغاز حمله، تخریب و اشغال عراق، به واسطه امپریالیزم جهانگستر آمریکا، تعداد کودکان، اطفال و نوجوانان یتیم و بی سرپرست در این کشور ویران شده به طور چشمگیری بیشتر گردیده است؛ چنانچه قبل از تجاوز- در سراسر عراق «۲۳» یتیمخانه، با ظرفیت «۱۶۰۰» جای برای اطفال مذکور فعال بود.

اما بعد از تجاوز و اشغال- تا به حال، تنها در شهر بغداد، اضافه از «۵۰۰۰» کودک، طفل و نوجوان، شب و روز خود را در جاده ها، به شکل گداها و یا معتادان مواد مخدر، سپری مینمایند.

از اطفال مذکور، اکثراً باندها و گروههای جنایی، برای به عرصه اجرا گذاشتن مقاصد جرمی شان استفاده میکنند.

همچنان، گروههای تروریستی نیز جهت ارتکاب اعمال تروریستی، انفجارهای انتحاری، بمبگذاریها و . . . از نیروی ناخودآگاه و در حال ازدیاد نتیجه «دموکراتیزه کردن!» عراق، با دست باز و بی پروا- نسبت به آینده این نسل بدبخت بهره میبرند.

تدابیر دولت عراق تحت رهبری آمریکا، در زمینه سرپرستی و حمایت از حقوق این کته گوری از افراد جامعه، خلیهها ناچیز میباشد؛ چنانچه وزارت کار و تأمینهای اجتماعی حکومت عراق، ماهانه مقدار «۲۰۰۰ دالر» را برای مصارف هر یتیمخانه تخصیص داده است. (IPS)

کینیا-Kenia: تحمیل شیوه های برده داری کار، در مزارع قهوه، بالای کارگران،

تولید قهوه و محصولِ صدور به دست آمده از آن در کشورِ افریقای شرقی (کینیا)، از اهمیتِ زیادی برخوردار بوده، منبعِ پُردرآمدِ اقتصادی دولت میباشد.

اما چیزی که برای صاحبانِ مزارع، فرادستانِ صادرکننده، دلانِ کارده و در رأسِ همه، رژیمِ استثمارگرِ کینیا، ارزش ندارد، همانا فلاکتباری وضعِ زیست و کارِ نیروهای بهره‌ده و کارگرانِ وابسته به این پیداوارِ زراعتی مشهور! میباشد.

پرداختِ پولِ ناچیز در بدلِ کارِ طاقتفرسای حتی (۱۳) ساعت در روز، وقایه و مداوا در مقابلِ عوارضِ جانبی استعمالِ دواهای کیمیایی (پیشگیری کننده از امراضِ نباتی)، سؤاستفاده‌های جنسی، نبودنِ آب آشامیدنی صحی، و...، گوشه‌ی کوچکی از پهنای بیکرانِ استثمارِ انسان در قرن «۲۱»، با حضورداشتِ مدعیانِ دروغینِ دفاع از حقوق و آزادیهای انسانی میباشد!

اکثریتِ مطلقِ کارگرانِ این مزارع، هنوز هم در ساختمانهای کوچکی که استعمارِ انگلیس در زمانِ تسلطش، اعمار نموده بود، میزینند.

کودکانی که در این اردوگاههای غیرقابل زیست به دنیا می آیند، اکثراً از نعمتِ سواد و رفتن به مکتب نسبت نبودنِ شرایطِ مساعد تحصیل، محروم مانده و از سنینِ کودکی یوغِ کارِ شاقه را در کشتزارهای قهوه به دوش میکشند!

مراجعه به خاطرِ حق طلبی و داشتنِ عضویت در اتحادیه‌های کارگری، جرم پنداشته شده، متهم، از کار اخراج میگردد.

مردمِ فقیرِ کینیا (۶۰%) نفوس آن کشور را تشکیل داده، روزانه کمتر از (یک دالر) درآمد دارند.

مطالب این بار: ۱۷-۰۹-۲۰۰۶ م.

جهان، کمکهای بشری و خریدِ جنگِ افزار!

تخصیصِ رسمی کمکهای انکشافی «انجمنِ اروپایی مساعی مشترک و انکشاف»، «*O. E. S.*» که ۳۰ کشور اروپایی عضویت آن را دارا میباشند، در سال گذشته بلندترین رقم (۱۰۶,۵ میلیارد دالر) را، از بدو ایجاد تا به اکنون نشان داده است. (. . .)

مصارفِ کشورهای عضو (۳۰ کشور اروپایی)، برای خریدِ جنگِ افزارها و امور نظامی، به طور مجموعی هنوز هم- ده برابرِ کمکهای انکشافی بوده، در حدودِ هشتاد فیصد (۸۰%) مصارفِ نظامی جهان را احتوا میکند. چنانچه، بر اساسِ میزانِ درآمد و مصرف (بودجه)، در سال ۲۰۰۳ م. مبلغِ ۶۹ میلیارد دالر برای تطبیق پروگرامهای به اصطلاح «کمکها و مساعی مشترک انکشافی»، در مقابل ۷۲۶ میلیارد دالرِ مصرف شده در امور نظامی را میتوان مثال داد. (. . .)

این خراجی در عرصهء نظامی، در سال ۲۰۰۴ م. از مرزِ هزار میلیارد (۱۰۰۰ میلیارد) دالر تجاوز کرده و از سال ۲۰۰۱ م. به این طرف، در سطح بین المللی (۱۸%) ازدیاد حاصل نموده است، به اساس گزارشِ *BICC*. (. . .) (*IPS, 15/20-5-2006*)

شرکتهای نفتی به انسان و محیط زیست، کمترین ارج را میگذارند:

شرکتهای استخراج کننده نفت، گاز و سایر منابع طبیعی در جهان، عامل و مسؤول «دو-سوم» واقعه ها و تخطیها از حقوق بشر، بهره کشی و آلوده گیهای حتی سمی (کیمیایی) محیط زیست، با در اجرا گذاشتن پلانهای سودجویانهء شان میباشند.

ادعای بالا طی راپوری، از جانب سازمان ملل متحد ارایه گردیده است.

اوج فساد، نقض صریح حقوق و امتیازهای نیروهای کار و استثمار گسترده- تحت نظارت حاکمان محلی و . . . ، خاصاً برای باشنده گان در بند این سرزمینها، بدترین دستاورد شرکتهای مذکور به حساب می آید. (. . .) (*IPS, 15/20-5-2006*)

رسانه های گروهی غرب، اخبار رسانه های جنوب را تعیین میکنند:

(. . .) *DPI*، ادارهء اطلاعاتی سازمان ملل متحد، ابراز میدارد که، «نماینده گیهای شرکتهای بزرگ خبری بین المللی، تکیه بر اخبار و گزارشهای خبری پخش شده از جانب رسانه های خبری غرب را ترجیح میدهند، نی، ارزشمندی و حقانیت خبر را.»

بر رسانه های خبریست تا با پرداخت به مسایل بنیادی چون، فقر جهانی شده و عوامل آن، صلح و بازسازی اجتماعی و رشد اقتصادی همه گانی و . . . ؛ باید قفسهای خبری معمول و مملو از مسایل اغواکننده یی چون، سیاست مزورانه، قتل و انحرافهای جنسی (سکس) و . . . سرویسهای خبری غرب را بدرند! (. . .) (*IPS*)

افغانستان و ملیاردها دالر؟!!

تاریخ عکسبرداری: هژدهم اگست سال ۲۰۰۶ میلادی میباشد.

تصویر بالا، گویای وضعیت افغان - زنی، از جمله صدها هزار زن و طفلِ نگوئختِ سرزمین افغانستان؛ تحت سیطره اردوی ضمانت کننده نظم نوین جهانی! میباشد.

یکتن از زنان افغان، در حالی که چادری بر تمام وجودش، دامن ظلمت را پهنتر نموده، با چهار طفلش، در مسیر یکی از جاده های شهر کابل، دست گدایی را دراز نموده، آرزوی زیستن دارد!

بعد از پنجسال اشغال، دوامدارشدن ناآرامیها و به وقوع پیوستن قتلها، ترورها، دزدیها و فرو رفتن اکثریت باشندگان این سرزمین در فقر روزافزون، گواه آن است که ملیاردها دالر سرازیرشده از خارج، برای کیهها، در کجاها و برای کدام مقاصد (!) انسانی به مصرف رسیده و میرسد؟! (AP Foto/ Rodrigo Abd).

امریکا: خبرِ موجودیت گوانتانامو بای **GUANTANAMO Bay** جدید در افغانستان،

ایالات متحده امریکا، در حال حاضر در حدود پنجصد تن از اتباع افغانی را، در یک زندانِ بزرگی که در منطقه بگرام احداث نموده، زندانی ساخته است.

زندانیان، که در بین شان مظنونان و متهمان به اصطلاح وابسته به شبکه های تروریستی نیز شامل میباشد، از همه امکانهای حقوقی جهت دفاع از قلمرو حقوقی فردی شان، در برابر سؤظنها و اتهامهای واردشده، محروم ساخته شده اند و حتی حق داشتن وکیل مدافع را هم ندارند.

نیویارک تایمز [The New York Times](#) بعد از پژوهشی که از زندان مذکور در بگرام داشت، از موجودیت گوانتانامو بای جدید در افغانستان هوشدار میدهد. (FD 27- 02- 2006).

افغانستان: اردوی انگلیس درگیر بدترین جنگ در طول پنجاه سال اخیر،

جنرال داوید ریچاردس [David Richards](#) قوماندان قوت‌های نظامی انگلیس در افغانستان، در مصاحبه‌ی بی.بی.سی. سی.بی.سی. [B.B.C](#) چنین ابراز داشت: «نیروهای نظامی کشور انگلستان، در افغانستان با پیچیده‌ترین و دوامدارترین جنگ در طی نیم قرن اخیر مواجه شده‌اند.»

موصوف، جنگ موجود در افغانستان را، مبارزه بر ضد طالبان و بقایای تروریسم خوانده، اضافه مینماید که، «درگیریهای افغانستان از یک جهت با جنگ دوم جهانی، جنگ در کوریا در سالهای پنجاه عیسایی و با جنگهای سالهای ۱۹۹۱ و ۲۰۰۳ عیسایی خلیج فارس میتواند مقایسه شود؛ اما از جانب دیگر چنان به نظر میرسد که، این یک پروسه طولانی و خیلی‌ها پرمصرف بوده، ایجاب هزینه‌انگفت برای تمویل مصارف مادی و مهمتر از آن- ضایعه‌های انسانی را به همراه خواهد داشت.»

جنرال ریچاردس به این عقیده است، تا نیروهای موجود تحت امرش را از مناطق خطرناک ولایت جنوبی هلمند بیرون کرده و در عوض مسؤولیت دفاعی و امنیتی! را به اصطلاح خودش به سربازان و نیروهای امنیتی افغانی واگذار شود. ([Orange, 11- 08- 06](#))

استخراج الماس و سوء استفاده از آن در خرید جنگ افزارها،

سنگ گرانبهای الماس نقش عمده‌ی بی‌راه اندازی و ادامه‌ی قیامها، درگیریها و جنگها، در غرب افریقا دارد. طرفهای درگیر در جنگ، اکثراً تلاش می‌ورزند تا با تبادل الماس به اسلحه و افزارهای مختلف جنگی، نقش غیرمستقیم الماس را در تداوم خونین‌ترین درگیریها برجسته سازند.

برعلاوه باید خاطرنشان ساخت که، استثمار و سوء استفاده از نیروی کار فقیرترین انسانها که در بدترین شرایط امنیتی بدون کوچکترین تضمین حیاتی و به دست آوردن سایر امتیازهای لازمی، مجبور به فروش نیروی کار خود، صرف به منظور دریافت لقمه‌ی نانی، می‌گردند و در پیروسی استخراج الماس به شکل غیرقانونی تحت فشار باندهای مافیایی و همبسته گان و قاچاقچیان اسلحه سهم می‌گیرند، نگرانیهای سازمانهای مترقی را مبنی بر نقض حقوق و آزادیهای انسانی، ایجاد نموده است.

الماسی که با جنگ افزار تبادل می‌گردد، نام «الماس خونین» و یا «الماس آشوبگر» را گرفته است.

در اواخر ماه جون سال جاری کنفرانسی با اشتراک طرفها و کشورهای درگیر جنگ از جمله، ایفورا کوست، *Ivoorkust* گینیا، *Guinea* لیبیا، *Liberie* و سیرالیون، *Siera Leone* - در کشور «لیبیا»، به منظور تعهد سپردن، به خاتمه بخشیدن و جستجوی راههای حل بحران موجود جامعه بشری در غرب افریقا دایر گردید، که نتیجه آن را عملاً در چگونه گی تغییر وضع رقتبار زنده گی انسانهای فرودست و مزدوران در بند! آن مناطق باید انتظار باشیم؟! (IPS, 9/15- 07- 06)

دهقانان کشور پرو و مخالفت شان با سیاست اقتصادی بازار آزاد و ...

در ماه که گذشت، رییس جمهور جدیداً انتخاب شده پرو «آلان گارسیا» *Alan Garcia* برای بار نخست با بازتاب منفی از جانب سکتور سوسیال (اجتماعی) به خصوص اقشار اجتماعی دهقانان و کسبه کاران و . . . مواجه گردید.

به روز سه شنبه پنجم ماه جولای سال جاری، اعتصاب سراسری ملی برضد معاهده امضاشده «ایجاد زمینه های بازار آزاد تجارت»، سازمان داده شده بود. معاهده مذکور را برخلاف تعهد انتخاباتی خود «گارسیا»- رییس جمهور پرو با مقامهای ایالات متحده امریکا امضا نموده است.

دهقانان و کسبه کاران پرویی در طی اعتصاب شان ادعا داشتند که، دولت و شخص رییس جمهور از اعتماد مردم سوء استفاده نموده و بدون آن که از تصمیم غیرمردمی فوق خود دهقانان را مطلع سازد و یا دستاوردهای منفی این معاهده را مبنی بر در بندشدن و وابسته شدن بازار تولید و فروش پیداوار زراعتی کشورشان- بر اساس و به بهانه پرداخت سبسایدیها به دهقانان از جانب شرکتهای غارتگر امریکایی و نزول نرخهای پیداوار زراعتی در نتیجه رقابتهای ناسالم این شرکتهای در بازار را، پیشبینی نماید، به این اقدام دست زده است.

همچنان اعتصاب کننده گانی که تعدادشان به هزاران نفر میرسید، از مناطق شمالی پرو به طرف پایتخت (لیما) راهپیمایی مینمودند. آنان ضمن راهپیمایی شان مخالفت شان را با یک شرکت استخراج معدن انگلیسی به نام *Minera Majaz* (مینرا ماجاز) که تحت حمایت دولت جدید پرو قرار دارد، تبارز داده، پیشنهاد شرکت مذکور را مبنی بر آغاز کارهای مقدماتی استخراج معدن مس در پرو رد نموده، ابراز داشتند که راه اندازی انفجار و شکافتن معدن مذکور، آب دریاهای اطراف کشور را آلوده نموده و زیان فراوانی را به آبیاری زمینهای زراعتی و حتی منبع آب آشامیدنی مردم که همین دریاهاست- به همراه خواهد داشت و (. . .). اما دولت برخلاف این خواستها و با نادیده گرفتن آن پشتیبانی خود را از شرکت انگلیسی نشان داده، اقدام مذکور را زمینه یی برای رشد اقتصادی منطقه میداند و (. . .). (*IPS ۱۵-۰۷-۲۰۰۶*).

درزهای موجود تیلی کومونیکیشن (تماسهای مخابره یی) به مرور زمان کوچکتر میگردند،

اتحادیه بین‌المللی تماسها و یا روابطِ مخابراتی (*De Internationale Telecommunicatie- Unie* - *ITU*) با خوشبینی به استقبالِ اولین گامها و پرداختهای سازنده، جهتِ کوچکتر ساختن شکاف یا درزِ موجود در سیستمِ دیجیتالِ مخابراتی در جهان می‌رود.

بر اساس احصاییه این اتحادیه، در سال ۲۰۰۳ عیسایی در حدود یک میلیارد انسان در هشتصد هزار قریه، فاقد امکانه‌های مواصلاتی و مخابراتی می‌بودند.

حال این رقم به سرعت کاهش یافته است. *ITU* (اتحادیه انترناسیونالِ تیلی کومونیکیشن) موفق به اختراعِ آنتنِ ستلایتی شده که در بر دارنده امکانه‌های وسیعی از راجستر و لسته‌های دیجیتال میباشد و به آسانی میتواند در این جا و آن جا ایجادِ سهولت برای تأمین ارتباط نماید. (. . .)

هند و چین، دو کشوری که در رده‌های دوم و اولِ کثرتِ نفوس قرار دارند، در زمینه‌ی جلب مشترکین و دارنده گانِ تلفونه‌های موبایل نیز درجه‌های رشدِ خود را حفظ نموده‌اند، چنانچه، در هندوستان شرکتهای وارداتی و عرضه‌کننده گانِ تلفونه‌های موبایل - دیجیتال ماهانه دومیون مشترکِ قراردادی جدید داشته و این رقم در کشور چین به سه تا چهارمیلیون مشترک میرسد. همچنان در افریقا و امریکای لاتین نیز آثاری از توسعه‌ی سریعِ سیرِ بازارِ تیلی کومونیکیشن (تماسهای دیجیتالِ مخابراتی) مشاهده می‌گردد.

چین: دسپلین حزبی را شدیدتر ساخت،

حزب حاکمِ کمونیستِ چین، در طی سال گذشته تقریباً چهل و پنجهزار عضو خود را از عضویت در حزب محروم ساخته و به اخراج شان اقدام نمود.

گروپِ اخراج شده‌ی فوقِ ذکر به نقضِ دسپلین حزبی، از جمله عدم رعایتِ اصولِ مکتبی و ایدیالوژیک حاکم در حزب کمونیست چین و نه پرداختن پولِ حقِ عضویت محکوم میباشند.

حزب حاکم کمونیست- مائویستِ چین که دارای ۱,۳ میلیارد عضو میباشد، در طی ماه گذشته، پروگرام آموزشی را که برای آموزش و فراگیری سنتهای به جا مانده از رهبرِ شان، «مائوتسه دونگ»، قواعد و برنامه های حزبی، ترویج روحیه انتقاد و انتقاد از خود و در نهایت به منظور پاکسازی و ارتقای روحیه دسپلین پذیری در وجود اعضایش، دایر کرده بود، برای ۷۱ میلیون عضو، بعد از ختم دوره فراگیری پروگرام مورد نظر، به پایان رسانید.

از جانبی حزب میکوشد تا جلو شیوع فساد موجود اداری، از جمله: رشوت، اختلاس و سوء استفاده از صلاحیتهای حزبی- دولتی و . . . را که در میان قدرتمندان و صاحبان پُستهای دولتی و حزبی معمول شده است، بگیرد، تا باشد از رشد روزافزون روحیه تنفر مردم عادی آن کشور نسبت به دستگاه اداری بکاهد. ([FD, 14-07-06](#))